

РЕШЕНИЕ

№ 8433

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11094** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 75, ал. 1, т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Е. Е. А. - гражданин на Р. Ф. срещу решение № 4925/30.09.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците към Министерски съвет (ДАБ към МС), с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ се отказва да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.
Твърди се в жалбата, че решението е незаконосъобразно, тъй като ДАБ при МС не е направила преценка на цялостната бежанска история на Е. А., като не е съобразила неговата принадлежност на ЛГБТИ общността и влошеното му здравословно състояние. Изтъква се, че жалбоподателят е лице с хомосексуална ориентация, има онкологично заболяване, удостоверение за инвалидност и проблеми със сърцето. Сочи се, че органът не е взел предвид настоящата обстановка в Р. Ф., доколкото в края на ноември 2023 г. В. съд на Р. е признал ЛГБТИ движението за „екстремистко“, забранил е дейността му в страната, като дори предполагаема връзка с ЛГБТИ общността може да бъде основание жалбоподателят да бъде осъден до 5 години затвор, а организаторите - до 10 години лишаване от свобода. Изтъква се, че през последните 10 години има ръст на преследването на ЛГБТИ хората в Р., като органът не е отчел наличието на основателни съмнения от преследване на жалбоподателя поради неговата сексуална ориентация. Твърди се, че не е взето предвид и обстоятелството, че от 2023 г. състоянието на правата на ЛГБТИ хората в Турция също рязко се е влошило. Твърди се в жалбата, че ДАБ не е изпълнила указанията на съда, дадени в решение № 12800/11.04.2025 г., постановено по адм. д. № 1/2025 г. по описа на Административен съд - София град, тъй като не е изяснила фактическата обстановка относно

медицинското състояние на жалбоподателя, както и не се е съобразила с изводите и задължителните указания на съда. Сочи се, че решението на ДАБ е нищожно, тъй като административният орган не е зачел субективните и обективните пределни на силата на пресъдено нещо на постановеното по спор решение на съда. Излагат се съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с Женевската конвенция, насоките на В. комисариат на ООН за бежанците и практиката на ЕСПЧ по правата на човека.

Искането към съда е да се отмени решението на ДАБ като незаконосъобразно и преписката да се върне на административния орган със задължителни указания относно тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят - Е. Е. А. се явява лично и с помощта на преводач от руски език, като поддържа и двете жалби, подадени от адв. Л. и адв. Д.. Подробни съображения за основателността на жалбата са изложени в представените по делото писмени бележки.

Ответникът - Председателят на ДАБ към МС на РБ, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа страна :

Административното производство пред ДАБ е образувано въз основа на подадена на 15.02.2024 г. молба от Е. Е. А. с искане за предоставяне на статут на бежанец и молба от 10.06.2024 г. с искане да предоставяне на убежище. В молбите се сочи, че в средата на април 2012 г. се е запознал с И. Б. на ЛГБТИ филмов фестивал в М., като от тогава са започнали връзка и живеят заедно. Посочва се, че всички проблеми са започнали през 2020 г., когато на празненството на рождения ден на тяхна обща приятелка в заведение ДЕПО в [населено място] са се държали съвсем открито, обсъждайки сексуалния и политическия им живот, Е. влиза в пререкание с мъж на име Р., което прераста в бой, в резултат на който е бил пребит, със счупен нос и синини по цялото тяло. Твърди се в молбата, че причината за проявената агресия на мъжа е сексуалната им ориентация, която продължила под формата на данъчна проверка на фирмата им, която се занимавала с доставка на резервни части за промишлено оборудване, металорежещи машини и преси от Г.. Твърди се, че сред членовете на комисията, осъществявала проверката е бил и въпросният Р., който е използвал служебното си положение, като след проверката им казал „Е, пичове стига ли ви? Ако не платите, ще има проверка на място и ще ви арестувам“. Сочи се, че през периода 2020 г. до 2021 г. И. е бил призован 22 пъти за разпит от данъчните власти, и тъй като не са се съгласили с изнудването на данъчната инспекция е била възложена проверка на място на дейността на дружеството, която на бързо стигнала до заключението, че дружеството дължи плащане на ДДС в размер на 212 милиона рубли. Посочва се, че тези заключения са оспорени, но съдилищата са подкрепили позицията на данъчните власти, защото Р. Ф. се нуждаела от пари за войната с У.. Твърди се в молбата, че през 2021 г. с И. са били задържани по време на полицейска акция в гей клуб „Секрет“ в М., както и че гумите на автомобила им са били на три пъти спукани, имало е надпис върху колата „PIDOR“. Посочва се, че на фона на постоянните заплахи от репресии на 10 октомври 2021 г. с И. са напуснали Р., като са се установили в Турция, в [населено място], където са купили заедно апартамент. Получили са разрешение за пребиваване за срок от 2 години. Сочи се в молбата, че през 2023 г. са научили от служители на дружеството, че срещу тях е образувано наказателно дело. Сочи се, че адвокатите им са направили искане за оттегляне на обвинението, като са представили заключението на независим експерт, с което се опровергават резултатите от проверката на данъчната служба. Твърди се, че при това положение не може да разчита на справедлив процес на територията на Р. Ф.. Сочи се, че на фона на постоянния стрес е

получил онкологично заболяване на назолабиалната област, като на 10 март 2023 г. му е направена първата операция. На 10 октомври 2023 г. заминават за Б. за да подадат молба за статут на бежанец. В Б. на 29 април 2024 г. е претърпял втора операция за отстраняване на раковия тумор. По молбата за закрила ДАБ се е произнесла с решение № 1253203.12.2024 г., с което се отказва да се да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. А., което решение е отменено с решение № 12800/ 11.04.2025 г., постановено по адм. д. № 1/2025 г. по описа на Административен съд - София град.

Видно от мотивите на съдебното решение съдът е намерил, че административният орган е допуснал нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е събрал доказателства за това дали Турция е трета сигурна страна и дали не следва да се предостави статут по хуманитарни причини. Също така според съда, административният орган не е изследвал опасенията от преследване на Е. А. при връщането му в Р. основани на неговата сексуална ориентация, както и че не е анализирал приетия в страната му на произход закон на 24.11.2022 г., водещ до дискриминация на хомосексуални двойки. Изложил е съображения и за не обсъждането на образуваното срещу него наказателно дело за икономически престъпления.

При новото разглеждане на молбата ДАБ е поканила жалбоподателя за интервю, но такова не е проведено. При повторното разглеждане на молбата административният орган е приел, че от фактите по административната преписка и бежанската история на Е. А. не може да се направи аргументиран извод за наличието на основателни опасения от преследване по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Обосновал е извод, че липсват аргументирани доводи, че в държавата му по произход той е бил лично преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 ЗУБ. По отношение на наказателното дело е посочено в решението, че то е за предполагаемо неизплащане на данъци от дейността на компании, ръководени от него и неговия партньор И. Б.. Изложени са в решението доводи, че Е. е напуснал доброволно и легално страната си със собствения си национален паспорт, като се е установил в Турция, където е съсобственик на имот и където е пребивавал цели две години, както и че не се установява наличието на препятствие за завръщането му, доколкото самият той не е бил обект на репресии, не е бил задържан, и срещу него не е водено разследване заради сексуалната му ориентация във връзка или поради политическите му убеждения. В решението е направен извод, че чужденецът не е напуснал Турция заради проблеми с турските власти, а заради неравностойното положение между турските граждани и чужденците, пребиваващи в страната. Обосновал е извод, че принадлежността към ЛГБТИ-общността не означава, че кандидатът е бил преследван на основание своята сексуална ориентация, тъй като самата принадлежност към определена социална група не е достатъчно основание да се приеме, че дадено лице е обект на преследване. Намерил е изтъкнатите от Е. мотиви, че има опасност да бъде преследван заради сексуална си ориентация да са базирани на предположения и на хипотетични и несигурни бъдещи събития, поради което е приел за недостоверни изразените от него опасения, че като гей е заплашен от преследване от страна на официалните власти в Р.. Позовал се е на обстоятелството, че спрямо чужденеца и приятеля му не са били предприемани каквито и да било действия, свързани с нарушаване на човешките права от страна на официалните власти в страната, както и че от представените документи не се откриват аргументи, които да доказват, че животът на руския гражданин е в риск и той е изложен на преследване.

По отношение на приетия в Р. закон срещу ЛГБТИ пропагандата сред хората от всички възрасти и ЛГБТИ обществото се изтъква в решението, че чужденецът никога не е бил задържан, не е привличан като обвиняем и не е съден в Р. Ф. с оглед на принадлежността му към посоченото

общество. Обсъдил е ситуацията в Р. позовавайки се на актуална справка с вх. № МД-02-316/06.06.2025 г.

Според административния орган Е. и неговият приятел са имали възможност да останат законно в Турция, като след още три години да кандидатстват за гражданство, не се споделя твърдението му, че тамошните власти са започнали гонения на чужденци, заради което са били принудени да напуснат Турция и да влязат на територията на Република Б.. Поддържа се тезата, че двамата съзнателно са взели решение да се установят в страна-членка на ЕС, тъй заявленията им до ДАБ са подадени през месец юни 2024 г., а в Б. са пристигнали легално на 10.10.2023 г.

По отношение на предоставянето на статут по други хуманитарни причини органът е приел, че не се разкрива реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, както и невъзможност за достъп до закрила на държавата по произход.

Относно здравословните проблеми на руския гражданин, свързани с онкологично заболяване, според органа същите нямат животозастрашаващ характер, доколкото от приложените документи от болница Т. се установявало, че през месец май 2024 г. кожният карцином е опериран, а чужденецът е насочен към лъчетерапия. Горните данни са дали основание на органа да приеме, че Е. А. не може да бъде определен като тежко болен, и няма сериозни основания да се смята, че е в такава опасност, поради липса на подходящо лечение в държавата му на произход, че същият би бил изложен на реална опасност от тежко, бързо и необратимо влошаване на здравословното му състояние, водещо до силни болки или до значително намаляване на продължителността на живота му. Въз основа на горното административният орган е приел, че руският гражданин не попада в легалното определение по параграф 1, т. 17 от ДР на ЗУБ, според което „лица от уязвима група“ са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни или непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

В решението са развити доводи и във връзка с приетото на 30 ноември 2023 г. от Върховния съд на Р., че „международното обществено ЛГБТИ движение“ е екстремистка организация, както и че това решение поражда опасения относно риска от произволно набелязване на ЛГБТИ лица и активисти, тъй като може да послужи като основание за административни и наказателни обвинения.

От представените по делото писмени доказателства - епикризи от болница Т. и решение на обща клинична онкологична комисия по хематология се установява, че жалбоподателят има онкологично заболяване – базоцелуларен карцином на носа, който е опериран и съответно е назначено лечение. По делото е представен документ от Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Александровска“ ЕАД за извършен на 28.01.2026 г. преглед на жалбоподателя от проф. П. С., според който случаят е онкологично проблемен, тъй като се касае за рецидивиращ базоцелуларен карцином.

По делото са представени решения и справки от Кузьминския районен съд на [населено място] от които се установява, че срещу Е. и други лица е образувано наказателно дело на 12 ноември 2021 г. по признаци на престъпление, предвидено в т. „б“ от чл. 2 на чл. 199 от НК. Установява се също така от решението на съда от 3 юни 2024 г., че не се уважава молбата на заместник-ръководителя на Следственото управление за юго-източен административен окръг за постановяване на мярка за процесуална принуда под формата на задържане под стража. Видно от представеното по делото решение на съда от 24 юли 2024 г. адвокатът на Е. А. е обжалвал постановлението, с което е обявен за международно издирване, като производството по делото е прекратено по искане на

помощник-прокурорът, тъй като с постановлението от 18 юни 2024 г. е прекратено международното издирване на Е. А.. Видно от представената по делото резолюция от 13 февруари 2024 г. Е. А. е обявен за международно издирване, което постановление е анулирано с резолюция от 18 юни 2024 г.

По делото е представена писмена декларация от Е. Г., с която същата потвърждава, че по време на разпита ѝ в Инспекцията на Федералната данъчна служба на [населено място] инспекторът Р. М. я убеждавал да подпише донос с невярно съдържание срещу Е. А.. Представена е по делото и декларация от М. Максул, с която дава сведения, че Р. М. го е съветвал да напише доноси срещу Е. А. и И. Б..

По делото е представена декларация от А. Л., с която дава сведения, че Е. А. и И. Б. са гейове, както и че на 25 юни 2020 г., в кафе Депо в [населено място], се е получил скандал между тях и Р., който завършил с разбита устна, ожулвания на бузите и хематом на главата на Е.. Представена е декларация от Е. Я., която потвърждава, че Е. А. и И. Б. са гейове от 2012 г.

В настоящето производство е разпитан като свидетел И. Б., който заявява, че с Е. А. са двойка и че живеят заедно от 14 години като едно семейство. Посочва, че когато са били в Р. не са афиширали отношенията си, но приятелите има са знаели, че са гей двойка и че живеят заедно. Свидетелят дава сведения, че са се сблъскали с проблеми след 2014 г., когато властите в Р. са приели закон, с който се забранява гей пропагандата, и след като съседите им са им намазали входната врата с фекалии, а кварталният след посещение ги е предупредил, че не може така да живеят. Посочва за случаи на пробиване на гумите на колите им, отправени заплахи по телефона, изписване на предния капак на колата на Е. „педали“ това беше на колата на Е.. Свидетелят разказва за инцидент през юли 2020 г., когато са празнували рождения ден на тяхна приятелка в центъра на М. в голям ресторант, при който Е. се е сбил с младеж на име Р., който се е държал агресивно с тях защото са гейове. Посочва, че около половин година след това са били извикани в данъчната инспекция за проверка, като в комисията е бил същият младеж Р. М. - старши данъчен инспектор, който след края на комисията им казал: „Ето аз най-накрая ви хванах!“. Сочи, че решението да напуснат през 2021 г. Р. е приетия закон против ЛГБТИ движението, което е признато за терористично и екстремистко, като всякаква помощ по отношение на това движение се заплашва с 3 до 8 години затвор. Свидетелят посочва, че от 2021 г. с Е. правят ежегодни вноски за групата „ВЫХОД“, което означава „ИЗХОД“. Посочва, че в Турция са имали жилище, като две години след това са започнали конфликти със съседите заради това че са гейове, както и проблеми с турските власти, които са ги предупредили, че не могат да продължат легално да пребивават. Сочи, че през 2023 г. са решили да се преместят в Б., тъй като това е по-европейска страна с демократично общество и справедливи закони.

По делото е разпитана като свидетел И. Ю., която е в Б. от 07.03.2022 г. и има статут на бежанец. Посочва, че има много впечатления от ситуации, свързани с ЛГБТ общността в Р., тъй като бившият ѝ мъж е гей. Сочи, че членува в „Организацията за свободна Р.“, чийто член е и Е., и която организация е срещу режима на П.. Посочва, че познава Е. от повече от три години, както и че с И. са семейството.

Според свидетелката в последните години Р. е приела достатъчно количество нови закони, които да правят от представителите на ЛГБТИ престъпници, поради което счита, че ако Е. се върне в Р., ще бъде арестуван още на летището и ще получи реално затвор за много години, и ще сблъска с постоянно насилие, унижения и мъчения. Свидетелски показания пред съда са дадени и от А. А., която сочи че познава Е. от началото на 2024 г., и която потвърждава неговата сексуална ориентация, както и че живее с партньор в апартамент под наем в кв. Б., [населено място].

При първото разглеждане на делото са разпитани двама свидетели, които дават показания за сексуалната ориентация на Е. А..

С оглед на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество същата се явява основателна..

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ, на когото с разпоредбата на чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ е предоставено правото да издава решения за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, респективно да издава решения за отказ за бъде предоставена международна закрила.

Решението отговаря на изискванията за форма, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването му - чл. 75, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ.

При издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените производства.

Съгласно разпоредбата на чл. 73 ЗУБ молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец, като в случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

От събраните в хода на административното, така и в съдебното производство безспорно се установява, че Е. А. и И. Б. живеят заедно като двойка и принадлежат към ЛГБТИ обществото. Установява се също така от свидетелските показания и представените по делото писмени доказателства, че от 2021 г. с партньора му И. правят ежегодни вноски за групата „ВЫХОД“, което означава „ИЗХОД“.

Не се спори между страните, че международното ЛГБТИ движение в е признато за екстремистко движение в държавата им по произход. Противно на изводите на административния орган съдът намира, че за жалбоподателя съществува реална опасност от преследване на основание сексуалната му ориентация и принадлежността му към ЛГБТИ общността, доколкото след 2023 г. в резултат на приетия наказателен закон са се увеличили случаите на наказателно преследване на лица от тази общност.

Безспорно хората с различна сексуална ориентация съставляват специфична социална група в какъвто смисъл е тълкуването на СЕС, дадено в решение от 07 ноември 2013 година по съединени дела C-199/12 -C-201/12. Действително единствено наказуемостта на хомосексуални действия не представлява сама по себе си акт на преследване, но от друга страна следва да се вземе предвид, че наказание лишаване от свобода за хомосексуални действия, което действително се прилага в Р. Ф., да е дискриминационно наказание и поради това представлява акт на преследване. Ето защо при преценката на искане за получаване на статут на бежанец ДАБ няма основание да очаква, че за да се избегне опасността от преследване, търсецията убежище трябва да прикрива своята хомосексуалност в страната си на произход или да се въздържа от изразяване на своята сексуална ориентация. Също така не може да се приеме за основателен довода на ДАБ, че тъй като чужденецът никога не е бил задържан, не е привличан като обвиняем и не е съден в Р. Ф. с оглед на принадлежността му към посоченото общество, не съществува възможност от преследване. В случая от доказателствата по делото се установява, че въпреки неафиширането на връзката им Е. А. и И. Б. са имали проблеми не само със съседите, но и с руските власти, които от една страна не са обръщали внимание на сигналите им за проявената агресия срещу тях, а от друга страна са ги предупреждавали, че не могат да живеят заедно. Установените по делото прояви на агресия и насилие върху Е. и И. според настоящия съдебен състав са достатъчно сериозни по своето естество за да представляват тежко нарушение на основните права на човека.

Наред с това наличието на законодателство в Р. Ф., обявяващо за наказуеми хомосексуални действия, би могло да се счита за акт, който засяга жалбоподателят толкова съществено, че да достига степента на тежест, която е необходима, за да се приеме, че тази наказуемост представлява преследване по смисъла на член 9, параграф 1 от Директивата. Видно от справка от 05.11.2024 г. на ДАБ, Дирекция "Международна дейност" това законодателство действително се прилага в страната на произход, поради което подобно наказание нарушава чл. 8 от ЕКПЧ и представлява несъразмерно или дискриминационно наказание по смисъла на чл. 9, параграф 2, буква в) от Директивата. Видно от справка в частта за въпросите свързани с правата на човека ЛГБТИ лицата в Р. Ф. отдавна са изправени пред тормоз, заплахи и дискриминация, като откритата враждебност се е увеличила след

приемането на Закона за "анти-гей пропагандата" през 2013 г., който забранява "насърчаването на нетрадиционни сексуални отношения сред непълнолетни". Още по-строго законодателство е прието през февруари 2022 година, насочено към ЛГБТИ общността в съответствие с изявлението на президента, че анти- ЛГБТИ позицията ще бъде крайъгълният камък на неговата политическа програма. Законодателството в Р. Ф. разширява и забраната за "гей пропаганда" извън непълнолетните и забранява всяко действие, възприемано като насърчаващо "нетрадиционни сексуални отношения или предпочитания". По нататък се посочва в справката, че законът забранява на транссексуални възрастни да търсят медицинска помощ, за да потвърдят своята полова идентичност, но позволява принудителни медицински интервенции върху "аномалии" на интерсексуални деца. Наред с това през ноември 2023 година В. съд на Р. в закрито заседание е приел, че международното ЛГБТИ движение е "екстремистка организация". Видно от справката през месец юни 2023 г. министърът на здравеопазването на Р. е заявил, че президентът П. е инструктирал министерството да създаде нов институт по психиатрия, който да изучава поведението на ЛГБТИ хората.

Видно и от новата справка от 2025 г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ първото използване на наказателни обвинения за „членство в екстремистка организация“ срещу хора, свързани с ЛГБТИ дейности е от м. март 2024 г. в [населено място], където собственикът и двама служители на ЛГБТИ клуб са арестувани и поставени в предварителен арест в закрито заседание, а през м. октомври 2024 г. 22-годишна собственичка на гей клуб в [населено място] е обвинена в екстремизъм и поставена под домашен арест след полицейска акция в клуба. Посочва се в справката, че към 1 август 2024 г. 25 лица и организации, предоставящи ЛГБТИ подкрепа, са включени в списъка на „чуждестранните агенти“, както и че е налице сплашване на ЛГБТИ хората от страна на държавни участници в Р., като произволни задържания и „фалшиви обвинения в престъпна дейност. Посочва се в справката, че членовете на сексуалните малцинства са изложени на дискриминация от властите, включително в системата на здравеопазването, както и за чести хомофобски и трансфобски изявления от страна на медицинския персонал, патологизиране на сексуалната ориентация или полова идентичност на засегнатите и редки случаи на пълен отказ от медицинска помощ. Нещо повече посочва, че атаките от страна на властите, са особено изразени под формата на полицейски акции и акции на специални части (като Специалния отряд за бързо реагиране) в хомосексуални заведения и гей клубове, като частни ЛГБТИ събирания в апартаменти също са обект на подобни мерки, като според съобщенията, има и случаи на унижение, физическо насилие и краткосрочно задържане на присъстващите. Като пример се посочва случай при който съдът в [населено място] разпорежда ареста на двама мениджъри в гей бар като част от първото в Р. наказателно дело за „екстремизъм“ срещу членове на ЛГБТИ

общността, които са изправени до 10 години затвор, ако бъдат признати за виновни в „организиране на екстремистка дейност“. В същия смисъл са и представените по делото становища от Kings College London и Human Rights watch, съгласно които руските власти използват и злоупотребяват със съдебната система като инструмент в своята кампания за налагане на „традиционни ценности“ и за маргинализиране на ЛГБТИ хората, които са гонени и изпращани в затвора. Независимо, че тези обстоятелства са възникнали след напускането на Е. А., е налице хипотезата на възникнали „sur place“ факти от значение за преценката дали са налице условията на чл. 8 ЗУБ за предоставяне на бежански статут.

При установените по-горе данни за произволни обвинения срещу ЛГБТИ лица административният орган неправилно е извършил преценка на приетото от Р. Ф. законодателство и неговото прилагане. Предвид обстоятелството, че същото предвижда наказание лишаване от свобода за „екстремизъм“ или за показване на предполагаеми символи или връзка с международното движение ЛГБТИ, и доколкото се установява, че такива наказания се прилагат в действителност, според съда е налице голяма вероятност при завръщането на Е. А. в страната на произход неговата хомосексуалност да го изложи на реална опасност от преследване. От представените по делото декларации от Е. Г. и М. Максул се установява, че данъчният инспектор Р. М. е убеждавал свидетелите да подпишат доноси срещу Е. А. и И. Б., които „педерастички“ така или иначе ще вкара в затвора. Съдът няма причина да не кредитира горните показания, доколкото съгласно чл. 43 АПК пред административния орган могат да се представят писмени декларации за установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за спора. Тези показания не противоречат и на установеното от справката на ДАБ от 2025 г., че срещу ЛГБТИ хората са налице са произволни задържания и „фалшиви обвинения в престъпна дейност“, каквото е твърдението на жалбоподателя по повод образуваното срещу него наказателно дело. При тези данни няма основания съдът да не приеме за достоверни твърденията на жалбоподателя, че образуваното срещу него наказателно дело е във връзка с възникналия инцидент с данъчния служител по повод неговата сексуална и политическа ориентация.

Несъответен на събраните по делото доказателства е изводът на административния орган, че липсват данни Е. А. да е бил преследван в държавата си на произход, доколкото видно от представената по делото декларация от А. Л. заедно с Е. А. и И. Б. са били задържани през септември 2021 г. след проверка в гей клуб „СЕКРЕТ“ в [населено място]. В случая като се вземе предвид справката от 2025 г. за актуалната политическа обстановка в Р. принадлежността му към социалната група на ЛГБТИ обществото и членството му в групата „ВЫХОД“ несъмнено го поставя в реална опасност от преследване.

От справката на ДАБ се установява, че Р. е изключително хомофобска държава, в която хомосексуалните лица се обявяват за екстремисти, поради което съществува

реална възможност Е. А. да бъде наказан с лишаване от свобода единствено и само за проявената от него принадлежност към ЛГБТИ общност или подкрепата му за групата „ВЫХОД“.

Предвид установеното по делото, че в Р. е прието законодателство, което ограничава правата на хората от ЛГБТИ общността да демонстрират своята сексуална ориентация, под страх от налагане на наказание, което ограничение се характеризира с нарастващи темпове и засяга дори минимални прояви на демонстрация като лични публикации в интернет или носене на символ на общността, следва извода, че Е. А. би претърпял действия на преследване по мотив - принадлежност към социална група, което преследване само по себе си е достатъчно сериозно по своето естество и не е възможно да бъдат ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

С обявяването на ЛГБТИ общността за екстремистка организация безспорно се засилва в значителна степен осъществявания държавен натиск върху тази общност, съответно се наблюдават и значително по-големи репресии към тези лица, несъразмерни и несъобразени с действителните прояви на принадлежността им към посочената общност, които от своя страна значително се отразяват на личното положение на Е. А. и създават основателни опасения от преследване във връзка с принадлежността му към тази общност.

Не се споделя становището на ответника, че Е. А. не е тежко болен, както и че за него няма реална опасност за живота му. Видно от представената по делото медицинска документация случаят е онкологично проблемен, поради съществуващите рискове от всеки подход на лечение на установения рецидивиращ базоцелуларен карцином, чието лечение вече е започнало в Република Б..

По изложените съображения съдът счита, че при завръщането на Е. А. в държавата по произход може да бъде изложен на реална опасност да не му бъде предоставена адекватна медицинска помощ с оглед принадлежността му към ЛГБТИ общността. При положение, че и в справката на ДАБ при МС относно Р. Ф. се признава обстоятелството, че членовете на сексуалните малцинства са изложени на дискриминация от властите, включително в системата на здравеопазването, както и че има и съобщения за чести хомофобски и трансфобски изявления от страна на медицинския персонал. Следователно съществува реална опасност здравословното състояние на Е. А. да се влоши, още повече че същият може да бъде задържан при пристигането му в държавата по произход.

Всички тези писмени доказателства, разгледани в тяхната съвкупност, доказват, че по отношение на Е. А. е налице основателно опасение от преследване поради принадлежността му към определена социална група - ЛГБТИ общността, което от своя страна изпълва фактическия състав на разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставянето му на статут на бежанец в Република Б..

С оглед изхода на спора в поза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 562.42 евро (1100 лева). Съгласно чл. 92 ЗУБ ДАБ е освободена от разноски за такси и експертизи при водене на делото, но същата при отмяна на оспорения акт дължи разноски съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 4925/30.09.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците към Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 ЗУБ се отказва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Е. Е. А.- гражданин на Р. федерация
ИЗПРАЩА личното дело на Е. Е. А. на председателя на ДАБ при МС за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавната агенция за бежанците към Министерски съвет да заплати на Е. Е. А. сумата в размер на 562.42 евро (1100 лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: